

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

कथांतेरेतुकस्मिंश्चिदेवर्षिर्नारदस्ततः ॥ कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ ५ ॥ नारदउवाच केकयाधिपतिः श्रीमानराजासीदकुतोभयः ॥ सहस्रचित्यइत्युक्तः शतयूपपितामहः ॥ ६ ॥ सपुत्रेराज्यमासज्येष्वेपरमधार्मिके ॥ सहस्रचित्योधर्मत्माप्रविवेशवननृपः ॥ ७ ॥ सगत्वातपसः पारंदीप्तस्य वसुधाधिपः ॥ पुरंदरस्य संस्थानं प्रतिपदे महाद्युतिः ॥ ८ ॥ दृष्टपूर्वः सबहुशोराजन्संपततामया ॥ महेन्द्रसदने राजातपसादग्धकिल्बिषः ॥ ९ ॥ तथाशैलालयो राजाभगदत्तपितामहः ॥ तपोबलैर्नैव नृपो महेन्द्रसदनंगतः ॥ १० ॥ तथापृषधोराजासीद्राजन्वज्रधरोपमः ॥ सचापितपसालेभेनाकपृष्ठमितोगतः ॥ ११ ॥ अस्मिन्नरण्येनृपते मांधातुरपिचाल्मजः ॥ पुरुकुत्सोनृपः सिद्धिमहतीं समवाप्तवान् ॥ १२ ॥ भार्यासमभवद्यस्य नर्मदासरितांवरा ॥ सोस्मिन्नरण्येनृपतिस्तप स्तप्त्वा दिवंगतः ॥ १३ ॥ शशलोमाचराजासीद्राजन्परमधार्मिकः ॥ सम्यगस्मिन्वने तत्स्वाततो दिवमवासवान् ॥ १४ ॥ द्वैपायनप्रसादाच्चत्वमपीदंतपोवनं ॥ राजन्नवाप्यदुष्प्रापांगतिमय्यांगमिष्यसि ॥ १५ ॥ त्वंचापिराजशार्दूलतपसोते श्रियावृतः ॥ गांधारीसहितो गतागतिं तेषां महात्मनां ॥ १६ ॥ पांडुः स्मरति ते नित्यं बलहंतुः समीपगः ॥ त्वासदैवमहाराज श्रेयसासचयोक्ष्यति ॥ १७ ॥ तव शुश्रूषया चैव गांधार्याश्च यशस्विनी ॥ भर्तुः सलोकतामेषागमिष्यति वधूस्तव ॥ १८ ॥ युधिष्ठिरस्य जननी सा हि धर्मः सनातनः ॥ वयमेतत्प्रपश्यामोनृपते दिव्यचक्षुषा ॥ १९ ॥ प्रवेक्ष्यति महात्मानं विदुरश्च युधिष्ठिरं ॥ संजयस्तदनुध्याना दितः स्वर्गमवाप्स्यति ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा कौरवेन्द्रो महात्मा सार्धं पत्न्या प्रीत्या धृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः संप्रहृष्टास्तदानीं ॥ २१ ॥ ततः सर्वे नारदं विप्रसंघाः संपूजयामासुरतीवराजन् ॥ राज्ञः प्रीत्या धृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः संप्रहृष्टास्तदानीं ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच नारदस्य तु तद्वाक्यं शशं सुहृजसत्तमाः ॥ शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ २३ ॥ अहो भगवता श्रद्धाकुरुराजस्य वर्धिता ॥ सर्वस्य च जनस्यास्य मम चैव महाद्युते ॥ २४ ॥ अस्ति काचिद्विवक्षा तुतां मे निगदतः शृणु ॥ धृतराष्ट्रं प्रति नृपेदवर्षे लोकपूजितः ॥ २५ ॥ सर्ववृत्तांततत्त्वज्ञो भवान् दिव्येन चक्षुषा ॥ युक्तः पश्य सि विप्रर्षे गतिर्या विविधानृणां ॥ २६ ॥ उक्तवान्नृपतीनां त्वं महेन्द्रस्य सलोकतां ॥ न त्वस्य नृपते लोकाः कथितास्ते महामुने ॥ २७ ॥ स्थानमप्यस्य नृपतेः श्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ॥ त्वत्तः कीदृक्कदाचेति तन्ममाख्याहितत्वतः ॥ २८ ॥ इत्युक्तो नारदस्तेन वाक्यं सर्वमनोनुगं ॥ व्याजहार सभामध्ये दिव्यदर्शी महातपाः ॥ २९ ॥